

САДРЖАЈ

Напомена	7
Предговор	9

I РЕВОЛУЦИЈА УКУСА

Старо, модерно, савремено: повлачење света, 13; — Рађање укуса, 20; — Три основна проблема естетике, 25; 1. Ирационалност лепог: аутономија чулног као прекид између човека и Бога, 25; 2. Настанак критике: историја против традиције, 27; 3. Опште чуло и комуникација: може ли се расправљати о лепоме? 29; — Историја естетике као историја субјективности, 30; 1. Између срца и разума: праисторија естетике или свађа разних „*cogito*“, 31; 2. Кантовски тренутак: рефлексija и интерсубјективност, 32; 3. Хегелијански тренутак: апсолутни субјект ил смрт уметности, 34; 4. Ничеански тренутак: разбијени субјект и естетизација културе, 34; 5. Смрт авангарди и наступање постмодерности, 35

II ИЗМЕЉУ СРЦА И РАЗУМА

Класицизам и тананост: разговори Еудокса и Филанта, 38; — Крај традиција: препирка о модерном индивидуализму, 47; — Антиномија укуса, 50; — Парадокси хјумовске естетике: од (скептичког) релативизма до класицистичког универзализма, 55; — Заокрет: прва „Естетика“ и прва „Феноменологија“, 64; — Лајбниц и Волф: ослабљеност чулнога света, 65; — Двосмислености „*Aestheticae*“: према аутономији чулног, 69

III КАНТОВСКИ ТРЕНУТАК: СУБЈЕКТ РЕФЛЕКСИЈЕ

Идеалност божанског и долазак човека, 80; — Аутономија естетике, 82; — Критицизам и феноменологија, 84; — Решење антиномије укуса: од појединца до субјекта, 87; — Наука и лепота: крај класицистичког

идеала објективности укуса, 90; — Једно ново мишљење о субјекту: рефлексја и опште чуло, 94; — „Sensus communis” или „спор”, 96; — Узвишено и барок: повезивање „спора” и универзалне Идеје, 100; — Ум, осећање и барок: естетички хуманизам, 107

IV

ХЕГЕЛИЈАНСКИ ТРЕНУТАК: АПСОЛУТНИ СУБЈЕКТ ИЛИ СМРТ УМЕТНОСТИ

Поново размотрена теодицеја, 118; — Коперниканска контрареволуција: уметничка лепота или природна лепота? 122; — Ка једном новом класицизму: тројака историчност уметности као чулног приказивања истинитог, 127; 1. Прва историчност: симболизам, класицизам, романтизам, 131; 2. Друга историчност: архитектура, скулптура, сликарство, музика и поезија, 138; 3. Трећа историчност: растварање уметности у религији, 141; — О уметности као „историјском свету”, 143

V

НИЧЕАНСКИ ТРЕНУТАК: РАЗБИЈЕНИ СУБЈЕКТ И НАСТАНАК САВРЕМЕНЕ ЕСТЕТИКЕ

Против дијалектике: ревалоризација естетике, 149; — Ниче антихегелијанац? Три тезе о Ничеу, 152; — Појединац: двосмислени појам, 157; — Истински ничеански пробој: од модерног индивидуализма до савременог или постмодерног индивидуализма, 165; — Разбијање субјекта, 166; — „Физиологија уметности”: ново лице историцизма, 172; — Од ултра индивидуализма до хиперкласицизма: „велики стил”, 180; — Кохерентност Ничеа. Блискост Хајдегера, 186

VI

ПРОПАСТ АВАНГАРДИ: ПОСТМОДЕРНОСТ

Дијалектика и крај авангарди, 190; — „Индивидуалистичко” тумачење авангарде, 198; — „Четврта димензија”, 206; — Улога научне фантастике, 216; — Двострука димензија „четврте димензије”: ултраиндивидуализам и хиперкласицизам, 219; — Три значења „постмодерне”, 234; 1. Постмодерна као врхунац модернизма, 235; 2. Постмодерна као „повратак” традицији против модернизма, 238; 3. Постмодерност као превазилажење модернизма, 239; — Крај увођења новина: пропаст Запада? 241

VII

ПИТАЊЕ ЕТИКЕ У ДОБА ЕСТЕТИКЕ

Три доба етике: изврсност, заслуга, аутентичност, 248; — 1. Аристократска изврсност, 248; 2. Демократска заслуга, 252; 3. Савремена аутентичност, 256